

O AUTORECH TOHOTO ČÍSLA

Mgr. Irena Fuková

Autorka, studentka doktorského studia FF UK, pracuje v oddělení vývoje jazyka Ústavu pro jazyk český AV ČR. Zaměřuje se především na problematiku slovní zásoby staročeského období, je spoluautorkou Elektronického slovníku staré češtiny.

PhDr. Pavel Sojka, Ph.D.

Je absolventem Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy v Praze (český jazyk — německý jazyk). V roce 2009 složil rigorózní zkoušku a v roce 2013 zde absolvoval v doktorském studijním programu. Od roku 2012 působí na Katedře českého jazyka PedF UK jako odborný asistent. K hlavním oblastem jeho zájmu patří morfologie současné češtiny, teorie a vývoj spisovného jazyka, jazyková kultura a sociolingvistika.

Prof. Ludmila Stěpanova, CSc.

Vyučuje na katedře slavistiky FF Univerzity Palackého v Olomouci a v současné době také na katedře rusistiky FF Univerzity sv. Cyrila a Metoda v Trnavě. Přednáší lexikologii, frazeologii, stylistiku, mezikulturní komunikaci a ruské reálie. Jejími odbornými zájmy jsou lexikologie a frazeologie, především historické studium ruské a české frazeologie. Je spoluautorkou Historicko-etymologického slovníku ruské frazeologie, Slovníku ruských neologismů a nyní pracuje na Etymologickém slovníku české frazeologie.

Veronika Stranz-Nikitina, Ph.D.

Odborná asistentka Ústavu východoevropských studií na Filozofické Fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Po skončení studia ruské filologie na Filozofické Fakultě Univerzity Karlovy v Praze pokračovala v postgraduálním studiu na téže fakultě a úspěšně obhájila disertační práci na téma *Styl ruského postmoderního románu*. Odborně se zaměřuje na srovnávací mluvnici češtiny a ruštiny a na ruskou lexikografii. Pedagogicky se zabývá též praktickým ruským jazykem. Spolupracuje se Slovanským ústavem Akademie věd České republiky. Mezi její odborné zájmy dále patří gramatika a stylistika současného ruského jazyka a problematika akvizice češtiny rodilými mluvčími ruštiny.

ThLic. Bc. Barbora Šmejďová

Je doktorandkou na Katolické teologické fakultě UK. V rámci svého výzkumu se zaměřuje na fundamentální teologii, zvláště na otázku, jak mluvit o křesťanství v dnešním světě. Zajímá se především o teologickou reflexi imaginace, jazyka, metafory, symbolu a mýtu. Téma její disertační práce je *Jazyk moderní apologetiky u C. S. Lewis*.

PhDr. Veronika Štěpánová, Ph.D.

Zabývá se především výslovností češtiny, řečí v médiích a jazykovou kulturou. Absolvovala magisterské studium oborů fonetika a český jazyk a literatura na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze (diplomová práce: *Temporální vlastnosti českých frikativ*). Následně pokračovala v doktorském studiu oboru český jazyk (disertační práce: *Česká ortoepická kodifikace*) a rigorózním řízením v oboru fonetika. Od roku 2009 pracuje v oddělení jazykové kultury Ústavu pro jazyk český AV ČR, v. v. i. V letech 2008–2011 působila jako lektorka ortoepie na Vyšší odborné škole herecké, nyní externě vyučuje na FF UK v Praze.

